

ni-mængderne ændres således ikke. Forslaget indebærer hverken indskrænkninger eller udvidelser af de forpligtigelser eller rettigheder parterne har aftalt.

For mængder udover 2,6 mia. m³ årligt vil de regionale naturgasselskaber blive belastet med afgift, men overfor forbrugerne vil afgiftstigningen blive modregnet i skyggeafgiften jf. de indgåede aftaler med kunderne. Afgiften på de yderligere mængder indebærer, at de regionale selskabers indtjening ikke stiger så meget som ellers.

For gas solgt udenom de regionale selskaber (bygas og gas til centrale kraftvarmeværker) foreslår regeringen, at der i overgangsperiode 1997-2000 ikke sker forhøjelse af afgiftssatsen for bygas, mens stigningen i afgiftssatsen af gas solgt til anvendelse i kraftvarmeværker i København reduceres således, at satsen alene stiger i 1997 og 1998 i takt med de samtidige allerede i 1993 vedtagne forhøjelser af kulafgiften. Disse lempelser vil også blive taget op til revision. Der ændres i øvrigt ikke ved principperne for fordeling af brændsel mellem varme og el, der er identiske for gasafgiften og de andre energifgiftslove. Brændsler, der medgår til elproduktion, er afgiftsfri, mens den forbrugte el til gengæld er belagt med elafgift.

For gas solgt til centrale kraftvarmeværker vil alene de mængder gas, der indregnes i varmeprisen blive påvirket af afgiften. Ændringer i gasafgiften vil umiddelbart påvirke varmeprisen, men på grund af den foreslåede lempelse vil afgiftsbelastningen ikke stige mere, end hvis der fortsat havde været anvendt kul. For nye leverancer af naturgas til centrale kraftvarmeværker, der ikke allerede anvender naturgas, foreslås ikke særlige lempelser. I disse tilfælde vil gassen erstatte afgiftspligtige kul. Da afgiften af kul er større end den foreslåede sats for gas, vil der i disse tilfælde blive tale om et fald i afgiftsbelastningen. Forslaget reducerer således faldet i afgiftsbelastningen ved overgang fra kul til naturgas. Der vil derfor ikke ske samme fald i priserne betinget af en lavere afgiftsbetaling som ellers for disse områder.

Statens afgiftsindtægter stiger med ca. 1/4 mia kr. i 1997 (ca. 1/2 mia. i helårsprovenu) og vil herefter være gradvist stigende i takt med udviklingen i gas-salget for at udgøre ekstra 3/4 mia. kr. i 2000. Provenuvirkningen i årene efter år 2000 vil bero på det nærmere indhold af den forudsatte lovrevision i 2000, og kan derfor ikke beregnes nu.

3. Afgiftsforholdene for gas

De fossile brændsler kul, olie, flaskegas og naturgas er pålagt svovlafgift, CO₂-afgift og energifgift. Svovlafgiften og CO₂ afgiften er balanceret omkring

henholdsvis 10 kr. pr. kg SO₂ og 100 kr. pr. ton CO₂, mens energifgiften på fossile brændsler til varmeformål tilstræbes balanceret omkring et niveau på godt 41 kr. pr. GJ bruttoenergi for de forskellige brændsler.

Energifgiftsniveaet for kul og den kulbaserede elvarme og især naturgas har imidlertid været lavere end det tilstræbte niveau. Efter skattereformen, der blev vedtaget i 1993, vil afgiften på kul og den kulbaserede elvarme gradvist blive sat op til det tilstræbte niveau på godt 41 kr. pr. GJ, således at afgiftssatserne i 1998 svarer til afgifterne på olie og flaskegas. I 1997 og 1998 forhøjes afgiften af kul med 90 kr. pr. ton i hvert af årene svarende til knap 4 kr. pr. GJ i hvert af årene.

Naturgas var indtil 1996 fritaget for afgift. Fra 1. januar 1996 er der indført fuld svovlafgift og CO₂-afgift på naturgas. De regionale gasselskaber skal dog alene indbetale 80 pct. af den udfakturerede CO₂-afgift i 1997. Naturgas er i øvrigt i praksis uden indhold af svovl.

Fra 1. januar 1996 er der også indført en energifgift på naturgas på 1 øre pr. Nm³. Hvis energifgiften på gas skal svare til energifgiften på andre fossile brændsler, skal afgiften være på 164 øre pr. Nm³.

Den hidtidige energifgiftsfritagelse/afgiftslempelse på naturgas solgt via de regionale gasselskaber er ikke kommet forbrugerne til gode, idet naturgas-sælgerne har haft mulighed for at sælge gassen til samme pris som for olie inklusive energifgift. Merprisen for gas forårsaget af, at der har været afgift på konkurrerende brændsler – skyggeafgiften – har i forhold til forbrugerpriserne i princippet virket som en almindelig punktafgift. For de anvendelser af naturgas i erhverv, hvor der har været mulighed for tilbagebetaling af afgiften, har gassælgerne tilbudt tilsvarende rabatter eller lavere priser. I modsætning til provenuet fra almindelige afgifter, der tilfalder statskassen, er provenuet fra skyggeafgiften på naturgas imidlertid tilfaldet gasselskaberne, primært de regionale.

Uanset at naturgassen har været fritaget for afgift/fået afgiftslempelse, har kunderne oplevet naturgaspriserne som om, der har været energifgift på naturgas. I forhold til kunderne vil forslaget således i det store og hele have karakter af en teknisk omlægning, hvor en del af merprisen på naturgas, som er begrundet i olieafgiften, erstattes af en egentlig afgift på gas.

Der sælges dog også naturgas udenom de regionale selskaber uden, at der har været skyggeafgift på gassen. I disse tilfælde har afgiftsforholdene haft betydning for forbrugerpriserne. Regeringen foreslår særlige regler for dette område.